

Bİ'DOLU HİKÂYE

OYUNCAKTAN

BİR MÜZE

NEHİR AYDIN GÖKDUMAN
ÇİZER: AYŞE YILDIRIM

OYUNCAKTAN BİR MÜZE

Caddenin kenarındaki oyuncakçı dükkânının vitrininde, “BİR OYUNCAK ALANA, BİR ÇİKOLATA BEDAVA!” yazıyordu.

Müşteri çekmek için iyi bir taktik olabilir. Fakat oyuncakçının hâline bakılırsa durum pek parlak sayılmazdı. Sabahdan beri elinde sineklik, oradan oraya koşturup durmuştu. Yağmurlu havalarda yaptığı en iyi iş sinek avlamaktı.

Neyse ki gazetede ki hava durumu ar-samba gününü gneli gösteriyordu. Ee, ocuklar da gneli havaları ve oyun-cakları sevdiğine göre... Akam olunca dükkânı kapatıp umutla evine gitti.

O gidince raftaki beyaz kutunun ka-pağı yavaşça açıldı. Kocaman bir helikop-ter başını dışarı çıkararak pervanesini alıtırdı. **VINNN, VINNNN, VINNNN!**

Sonra neeyle raflar arasında uçmaya başladı.

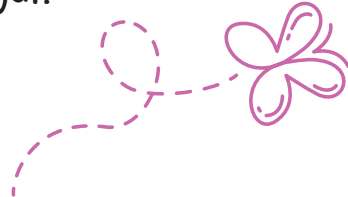

- Heyy! Uyanın! Bu ne uyşukluk! Oyun saati başladı. Hadi atla üstüme Tahti! Seni gezdireyim.

Tahta at, sevinçle helikopterin içine zıpladı. Birlikte havada daireler çizerek uçmaya başladılar. Vın vinn vinnnnnnn!

RAFLARDAKİ DİĞER OYUNCAKLAR DA NEŞEYLE YERLERİNDE KİPİRDADI.

Kurşun asker, rengârenk legolar, ince boyunlu lastik zürafa naylon hayvan kutusundan çıkarak sıraya girdiler. Bu, her akşam yaptıkları bir şeydi.

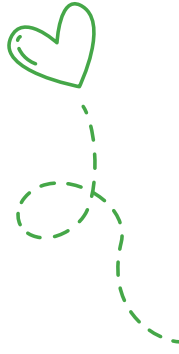
Gün boyu kıpırdamadan durmanın sıkıntısını böyle atıyorlardı. Helikopter sırasıyla hepsini gezdirip yerlerine bıraktı. Sonra vitrine pike yaparak:

- **HADİ BENEKLİ, ATLA! SIRA SENDE, DEDİ.**

Benekli panda, üzgün üzgün boynunu büktü.

- Canım istemiyor Helpil! Gündüz burada herkese sırtıp durmaktan yorulдум. Kafamı dinleyeceğim ben.

- Yine satılamadığı için üzülüyor, dedi naylon hayvan dünyasındaki zebra. Biraz sonra ağlamaya da başlar.

Benekli Panda, gözlerini ona dikerek:

- BİR ÇOCUĞUN OYUNCAĞI OLMAYI İSTEMEK, KÖTÜ BİR ŞEY DEĞİL, DEDİ. SADECE BİR ÇOCUKLA OYNAMAK VE GECELERİ ONA SARI-LIP UYUMAK İSTİYORUM BEN.

Helikopter:

- Seni uçurursam üzüntün dağılır, dedi.

Hadi ama atlasana!

Panda oralı olmayınca, helikopter raflar arasında jet gibi dönmeye başladı.

Bir yandan da kornasına basıyordu.

"Nani nani nani naniiii..."

- Hey, kes şunu! Başımı döndürüyorsun, diye seslendi Mavi Gözlü Bebek. Herkes satılsa da şu dükkândan gitse.

Helpi, uçarak bu sefer de onun yanına kondu.

- Hadi atla, dedi. Mavi gözlü bebekleri de gezdirebilirim ben!

BEBEK, HIÇ ORALI OLMADI.

- Git başımdan, dedi. Benim yerim vitrin! Bak sana, buraya ne kadar da yakışıyorum.

Helpi daha fazla üstelemedi. Vitrinden ayrılarak kutusuna döndü. Benekli Panda, hüzünlü gözlerle

kaldırıma düşen yağmur damlalarını seyrediyordu.

- Yağmurlu havalarda küçük çocuklar tüylü oyuncaklarına sarılarak uyurlar, dedi. Belki yarın biri gelip beni alır.

Mavi Gözlü Bebek, küçümseyen gözlerle pandayı süzerek mırıldandı:

- Şu koca göbeğiyle bunu kim beğenir ki? Üstündeki beneklere de bak. Leke gibi duruyor.

Bunu duyan pandanın üzüntüsü bir kat daha arttı. Ona cevap vermedi.

Islak kaldırıma bakarak bir şarkı mırıldanmaya başladı:

"Şimdi bu yağmur uzaklarda bir camı
daha ıslatıyor,

Şarkım damlalarla buluşuyor,
Küçük bir kız mışıl mışıl uykularda,
Şarkım ninni olup rüyasına karışıyor,
Sabah olunca o, uyanıp buraya gelecek,
Beni kucaklayıp evine götürecekt..."

**ŞARKI GECE BOYUNCA SÜRDÜ. SABAHA
KARŞI CADDENİN IŞIKLARI SÖNDÜ.** Oyuncakçı
dükkânı sessizliğe gömüldü.

Ertesi sabah, dükkânın kapısı her za-
manki gibi klik klik sesiyle açıldı.